

Πρόγραμμα πρώτον τῶν ἐορτῶν,
ποῦ τὸ διαβάζει καθεὶς σκιρτῶν.

Πᾶς Ἑλληνόπαις χρεωστῆ εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν
πᾶν ἔργον του κτ' ὑπόθεσιν ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος
κτ' εἰς τὰς μελλούσας ἐορτὰς νὰ εὐρεθῆ παρῶν,
ἂν τὸν φλογίξῃ πράγματι ὁ τῆς πατρίδος ἔρωσ.

Πᾶς Ἕλλην πάλιν ποιητῆς ὀφείλει νὰ προβάλλῃ
καὶ δεκαπέντε θούρια τοῦλάχιστον νὰ ψάλλῃ.

Ὡς θέματα ὀρίζονται οἱ πόθοι τῶν Ἑλλήνων
κτ' οἱ πολυσέβαστοι σκιαὶ τῶν πάλαι Κωνσταντίνων.

Πᾶσα κοινότης καὶ φυλὴ, πᾶς Δῆμος, πᾶσα κόμη,
πᾶσα πρωτεύουσα γνωστὴ καὶ ἄγνωστος ἀκόμη
καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἐορτὰς ὡς τάχιστα ὀφείλει
ἀντιπροσώπουσ εἴκοσι τοῦλάχιστον νὰ στείλῃ.

Ἐν τούτοις ὅμως πρὸς τιμὴν τῆς ὅλης πρωτεύουσας
θὰ ἐκφωνήσῃ θούρια καὶ ὁ Μυριανθούσης.

Οὐχ ἤττον ἐπιτρέπεται καὶ ὅτὸν Παπᾶ-Σκληρὸν
νὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος ὁσίων κτ' ἱερῶν.

Θὰ στείλουν ἀντιπρόσωπον ἐδῶ κτ' οἱ καλογέροι
διὰ νὰ δείξουν καὶ αὐτοὶ πῶς τρέβουν τὸ πιπέρι.

Θὰ πλημμυρήσῃ μ' ἄμφια καὶ ἱερὰ ὁ τόπος
καὶ πᾶς ἀρχιεπίσκοπος θάλθῃ αὐτοπροσώπως.

Ἄλλ' ὅμως ἀγαλλίασιν θὰ αἰσθανθῆ ὁ θρόνος
ἂν συμμεθέξῃ τῆς πομπῆς καὶ ὁ λευκὸς Μ α σ σ ὀ ν ο ς.

Ἐκ μέρους τῶν καλογραιῶν τοῦ ὅλου βασιλείου
θὰ ἔλθῃ ὁ Αὐγερινὸς ὁ τοῦ Κοινοβουλίου.

Ἐκ μέρους ὅλων τῶν Μονῶν θὰ ἔλθῃ ὁ Πετράκης
καὶ ὡς Ἀπόστολος Χριστοῦ ὁ ξύλινος Μακράκης.

Πρὸς τούτοις θὰ παρευρεθῆ καὶ πᾶς κανδυλανάπτης
καὶ πᾶς ἀμφίων ἱερῶν γνωστὸς ἀγιορράπτης.

Μά καὶ χωρίων ἱερεῖς θὰ ἔλθουν μὲ τὰς κάπας
καὶ τίποτε παρᾶξενον νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ Πάππας.

Παυλίδης ὁ Ἑβραϊστῆς, κοντὸς ἐκ τῶν σπουδαίων,
θὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος τῶν φίλων Ἰουδαίων.

Κι' ὁ θεολόγος Λαμαλᾶς καὶ θέλων καὶ μὴ θέλων
ἐκ μέρους τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἀγγέλων.

Καὶ ὁ Σεμέλος ὁ γνωστὸς ὡς ἄστρον φαεινόν
θὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος ἐκ μέρους τῶν Σπανῶν.

Οὐχ ἦτιον κι' ὁ Ραυτόπουλος ὡς τάχιστα ὀφείλει
τὸν Ποστολάκα τὸν κλεινὸν ἐκ μέρους τοῦ νὰ στείλῃ
ἀλλ' ἴσως καὶ ὁ ἴδιος μετὰ μεγάλου ζήλου
νὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος παντὸς ἀρχαιοφίλου.

Ἐν τούτοις ἐνδεχόμενον ἵστας πανηγύρεις ὅλας
νὰ λθῆ ἔδῳ ἰνκόγνιτο κι' ὁ κύριος Μανσόλας.

Θὰ ἔλθουν ἀντιπρόσωποι συντεχνιῶν ἀπόρων
καὶ ἀνωτέρων Ταμιῶν καθὼς καὶ λαθρεμπόρων.

Θὰ ἔλθῃ καὶ πᾶς Δέκαρχος καὶ πᾶς Ἀρχιτελώνης
κι' ἐκ μέρους τῶν λωποδυτῶν ὁ Φὼν Κολοκοτρῶνης.

Ὁ δὲ Τσιγγρὸς ἐντὸς κλωβοῦ ἀπομεμονωμένου
θὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος παντὸς φυλακισμένου.

Καὶ βουλευφόροι μερικοὶ μὲ ὄνομα σεπτὸν
θὰ ἔλθουν ἀντιπρόσωποι πολλῶν ζωοκλεατῶν.

Πλὴν καὶ ὁ Κλάδος ὁ γνωστὸς θὰ ἔλθῃ ἐκ τῶν πρώτων
ὡς μόνος ἀντιπρόσωπος νεκρῶν καὶ τεθνεώτων.

Κι' ὁ Τσιριγώτης βέβαια μὲ τοὺς τρελλοὺς μαζὶ
θὰ ἔλθῃ ἀντιπρόσωπος τοῦ Χιώτη τοῦ Ζωρζῆ.

Καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις θὰ προσληφθῇ ἐγκαίρως,
ἂν θέλῃ ὁμως εἰσφορῆ καὶ νὰ μὴ λάβῃ μέρος.

Καλεῖται ὁ Θεόδωρος, τῶν ἀρχηγῶν τὸ κλέος,
τὴν θέσιν τὴν ἐμπρέπουσαν, ἂν θέλῃ, νὰ ζητήσῃ.
ἂν θέλῃ ὁμως, εἰσφορῆ κι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως
τὴν ἐνηλικιότητα νὰ διαμφισβητήσῃ.

Ἄν ἀγαπᾷ, εἰς τῆς πομπῆς τὸ κάλλος ἄς συνδράμῃ,
ἀλλέως εἶν' ἐλεύθερος καὶ κούνημα νὰ κάμῃ.

Ἄν θέλῃ, τὸ Ἀνάκτορον καὶ εἰς αὐτὸν ἀνοίγει,
ἀλλέως εἶν' ἐλεύθερος ἵστιν Κηφισσιὰ νὰ φύγῃ.

Ἰστῶν Ἀνακτόρων τοὺς χοροὺς ἐγκαίρως θὰ κληθοῦν
ὅσοι θὰ ἔλθουν Δήμαρχοι ἐκ τῶν πλησίον Δήμων
καὶ πάντες οἱ ἑλληνικοὶ χοροὶ θὰ χορευθοῦν
καὶ πρῶτος τὸν Καρτσιλαμᾶ θὰ σύρῃ ὁ Φιλήμων.

Εἰς ἕκαστον παρέχομεν ἐλευθερίαν πλήρη
ὅποιονδήποτε χορὸν εἰξεύρει νὰ τὸν σύρῃ
κι' ἀπάνω ἵστου Πρωθυπουργοῦ τοὺς ὄμους ν' ἀκουμπήσῃ
καὶ τὰς κυρίας τοῦ χοροῦ μὲ τρόπον νὰ τσιμπήσῃ.

Πρὸς τούτους δὲ εἰς μερικοὺς ἐκ τῶν παρεπιδήμων
τραπέζι ἵστιν Ἀκρόπολιν θὰ δώσῃ ὁ Φιλήμων
καὶ θὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτοὺς περὶ ἀρχαίας χώρας,
ὀφείλει δὲ νὰ ὀμιλῇ τοῦλάχιστον τρεῖς ὥρας.

Ἀφοῦ δὲ φάγουν ἵστὰ καλὰ καὶ τοὺς ἰδῆ χορτάτους
θὰ ὀμιλήσῃ πρὸς αὐτοὺς διὰ τοὺς ἀποπάτους.

Θὰ ἔχουν χοίρους, πρόβατα καὶ κόττας καὶ τραγιά,
ἀρχαῖα δὲ ὀνόματα θὰ δώσουν ἵστὰ φαγιά.

Λαυρὸν ὀρίσθη τὸ menu αὐτῆς τῆς πανδαισίας
καὶ εἰς τὴν Δύσιν ἅπασιν ἐντύπωσιν θὰ κἀνῃ...
τῆς σοῦβλας τὸ ψητὸ ἄρνι θὰ λέγεται Μαρσύας
κι' ἡ κότα πάλιν Ἀθηνᾶ τοῦ Ντὲ Καρικατσάνη.

Ἐκ θεμελίων θὰ σεισθοῦν τὰ τῆς εὐκλείας μέρη,
παιᾶνες δὲ θὰ κρούονται ὑπὸ λαμπρᾶς ὀρχήστρας,
κι' ὁ Σλήμαν ἐπιδόρπια ἵστὸ τέλος θὰ προσφέρῃ
τρεῖς κόπρους Ἀγαμέμνονος καὶ δὴ τῆς Κλυταιμνήστρας.

Κι' ὁ Καββαδίας εἰς αὐτὸ θὰ εὐρεθῇ παρών,
χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καὶ πέδιλα φορῶν,
ὀφείλει δὲ εἰς ἕκαστον κρυφὰ νὰ ἐπιτρέψῃ
μίαν ἀρχαίαν κεφαλὴν τοῦλάχιστον νὰ κλέψῃ.

Οὐχ ἦτιον ἐπιτρέπεται ἵστούς δαιτυμόνας μόνον
νὰ κάμουν τὴν ἀνάγκην τῶν ἵστούς λίθους τῶν προγόνων.

Θὰ τηρηθῇ μοναδικὴ ἀσφάλεια καὶ τάξις,
ὁ δὲ κλεινὸς Πρωθυπουργὸς γυρίζων ἐφ' ἀμάξης
καὶ ἀπ' ἐμπρός κι' ὀπίσω τοῦ παράσημα θὰ χύνη
κι' ἱπότης τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ καὶ ὁ Σουρῆς θὰ γίνῃ.

Τοιοῦτον εἶναι τῆς πομπῆς τὸ Πρόγραμμα τὸ πρῶτον,
ἀλλὰ καὶ ἄλλο δευτέρον θὰ ἐκδοθῇ ταχέως
περὶ τε τῶν ἠλεκτρικῶν ἡλίων καὶ τῶν φώτων,
δι' ὧν ἀστράπτων θὰ φανῇ ὁ κόσμος ὁ ἀρχαῖος.
Εἰς τοῦτο θὰ λαλήσωμεν περὶ πομπῶν μεγάλων
καὶ στόλων καὶ ναυμαχιῶν καὶ διαφόρων ἄλλων.

Κάτω ἵστὸ νέο Φάληρο τί παγωτά... μὲ τρέλλα...
κι' αὐτὰ τὰ τρῶνε μοναχὰ ἐνὸς σπητιοῦ οἱ φίλοι,
ἐνῶ αὐτὰ ποῦ γίνονται ἐπάνω ἵστιν Καστέλλα
λές κι' εἶναι ἡ πανάρχαιαις γλατσάδες τοῦ Βασιλέ.
Μὲ κρέμα σκέτη καὶ ἀπλὴ ἐμάθανε μοναχὰ
καὶ τούτη πῶς τὴν κάνουνε μόν' ὁ Θεὸς τὸ ξέρει
καὶ ρίχνουν φρούτων μυρωδιὰς νὰ τὴν ἀλλάξουν τάχα,
μὰ μένει κρέμα πάντοτε χειμῶνα καλοκαίρι.

Ἐμπρὸς εἰς τοῦ Κατοίμπαλη, ποῦ οἷς φωνάζει «ἔλα»
νὰ πάρετε μοναδικὰ ἐγχώρια καπέλα.

Ὅ,τι καπέλο θέλετε κι' ἐγὼ οἷς βεβαιόνω
πῶς ἔτοιμο τὸ ἔχετε σὲ μὲ ἡμέρα μόνο.
Ἐκεῖνος εἶναι μοναχὰ γὰ καθενοὺς κεφάλι,
καὶ ἄλλοτε τὸ εἶπαμε καὶ οἷς τὸ λέμε πάλι.